

anlægget, saa at de indvundne Beløb i Virkeligheden skulle anvendes til hvert Baneanlæg for sig og ikke til andet Formaal. Men hvis det Tilfælde skulde indtræffe, at der ved et Jernbaneanlæg skulde fremkomme en større Jernbaneskyld end den Sum, som er medgaaet til Baneanlægget, har man været saa forsigtig at ind sætte den Bestemmelse, at det ved Lov nærmere skal fastsættes, hvordan der skal forholdes med det overskydende. Denne Bestemmelse kunde jeg ønske at faa ændret saaledes, at det kom til at hedde, at det overskydende Beløb skulde indgaa i Statskassen. Jeg tror aldrig, der kommer et saadant overskydende Beløb. Jeg tror, at denne Værdistigningsafgift vil blive en stor Skuffelse for dem, der tro, at der vil indkomme ret betydelige Beløb. Men da Forsigtighed altid er paa sin Plads, kan der ikke være noget til Hinder for, at man i Lovforslaget indsætter en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med det overskydende. Heller ikke Flertallet tror jo, at der vil fremkomme et saadant Overskud, idet det skriver, at det er mod deres Forventning. Naar jeg mener, at det overskydende Beløb skal indgaa i Statskassen, er det nærmest en formel Ændring. Da Statskassens Midler anvendes efter Lovgivningsmagtens Bestemmelse, altsaa ogsaa i Henhold til Lov, kommer det ud paa det samme, enten man skriver det ene eller det andet; men jeg vil dog anse den af mig foreslaaede Afsættelse for at være den bedste.

Der er et Punkt i Flertallets Betænkning, som jeg vil omtale, væsentlig paa Grund af den Misforstaaelse, som det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard) vistnok gør sig skyldig i i sin Opfattelse af, hvad Flertallet tilsigter. Det ærede Medlem har nemlig i sin Betænkning skrevet et Par Sætninger, som gaa ud paa, at det efter Flertallets Betænkning skulde være Vurderingsraadenes Opgave at søge saa vidt muligt ved Fastsættelsen af Værdistigningen at fremskaffe det Beløb, som er medgaaet til Baneanlægget. Ud fra den Opfattelse drager det ærede Medlem saa den Slutning, at ved Jernbaneanlæg, hvor der kan ventes stor Værdistigning, vil man lade Bagatellerne ude af Betragtning, da man ellers vilde faa for mange Penge ind ved Skatten, og i de Egne af Landet — og det er de fleste — hvor der kun vil indkomme et lille Beløb, vil man tage alting med for at naa det Maal, man stiler imod, nemlig at faa saa meget ind ved Skatten. som

Anlægssummen andrager. Jeg tror, det ærede Medlem her har misforstaaet Flertallets Betænkning. Jeg er villig til at indrømme, at Flertallet vist har nogen Skyld i saa Henseende, men for at undgaa al Misforstaaelse vil jeg sige, at hvis dette virkelig er Flertallets Mening, hvad det ærede Medlem fra Svendborg altsaa gaar ud fra, vil ogsaa jeg tage bestemt Afstand fra en saadan Tanke. Vurderingsraadet skal i sin Fremgangsmaade ved Vurderingen af de Ejendomme, som indrages under Beskatningen, udelukkende tage Hensyn til den Værdistigning, som fremkommer, og skal altsaa se bort fra, hvor store Anlægsomkostningerne ved Banen have været. Dette er givet, ellers komme vi til de mest forunderlige Resultater. For saa vidt det ærede Medlem fra Svendborg imidlertid skulde have Ret i, at Flertalsforslaget og Betænkningen kunne misforstaaes, vil jeg altsaa i saa Henseende erklære mig enig med det ærede Medlem, men jeg tror for Resten, at Flertallet ogsaa har den Opfattelse, at Vurderingsraadenes Opgave kun er at finde Værdistigningen, og at de ingenlunde skulde sætte sig som Opgave at fremskaffe en Jernbaneskyld af den Størrelse, at den saa vidt muligt kan dække Anlægsomkostningerne.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og ikke indlade mig paa yderligere Udtalelser om de store Principspørgsmaal, som Forslaget i Virkeligheden kunde give Anledning til.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) sluttede sin Tale med at udtale det Haab, at Lovforslaget maatte blive gennemført i indeværende Samling. Da vi nu ere adskillige Dage ud over den Tid, da Rigsdagssamlingen normalt slutter, og da man vist ikke kan antage, at Samlingen vil blive forlænget af Hensyn til dette Lovforslag, vil jeg dog være tilbøjelig til at antage, at det foreliggende Lovforslag ikke bliver gennemført i denne Samling. Jeg antager heller ikke, det er nødvendigt af Hensyn til den Paragraf, som blev sat ind i Jernbaneloven i Fjor, om, at intet Jernbaneanlæg kan aabnes for Drift, inden der er vedtaget en saadan Lov, thi det vilde sikkert være tidligt nok at faa Lovforslaget gennemført i næste Rigsdagssamling, uden at det vil være til Hinder for de Jernbaneanlæg, hvorpaa der maaske allerede er givet Koncession, eller hvis Anlæg allerede er begyndt. Jeg haaber, at baade Flertalsforslaget og de forskellige Mindretalsforslag